

— (A kelenföldi tilalomfa.) Az elmúlt héten érdekes táblát döntöttek ki a földből a Kelenföldi Kaszinó Fehérvári-ut 56. számú épülete előtt. Nem is olyan régi a tábla, a festék még nem kopott le róla és az egész érdekes dokumentuma Budapest gyors fejlődésének. A tábla, a mely szigorúan hirdette, hogy „E helyen tilos a vadászat” ékeskedett, a hol a budafoki villamos elágazik, nem is nagyon régen került a földre. Mindössze husz éve annak, hogy a Gellérthegy alján húzódó szőlőket tönkretette a filoxera és kukoricás meg szántóföld került a helyükre. A kaszinó helyén még nádas volt, a mely jó buvóhelyül szolgált a vadkacsának, vadlibának, és senki sem gondolta volna, hogy két évtized múlva hatalmas virágzó városrész lesz a mocsarak helyén. A főváros is bizonyosan hosszabb időre készítette a vadászatra vonatkozó tilalmát, mert ezzel akarta védeni a vadászterület bérlőinek jogait. Nem tudni, respektálták-e akkor az orvvadászok a tilalmát, annyi azonban bizonyos, hogy a jó öreg *Kutlány* János, a ki ma néhány milliónak és sok négyemeletes palotának az ura, akkor még csak pár éve hagyta el Árvát, és homokot talicskázott. Ahhoz azonban volt már esze, hogy 80 fillérért és két koronaért vásárolja össze a telkek négyszögöleit, a melyek ma 700 koronát érnek. *Kutlány* bácsi építtette az első háromemeletes házat is kilenc esztendővel ezelőtt, a mihez nagy bátorság kellett és ezzel a merész cselekedetével egy csapásra gazdag emberek lettek a kelenföldi telektulajdonosokból. Rohamosan haladt az építkezés, a mocsarat lecsapolták és oda is, a hol a tilalomfa állott, az orvvadászok buvóhelyére, négyemeletes paloták kerültek, de a tilalomfát ott feledték, talán azért, mert nem volt az utban. Épült, fejlődött Kelenföld, csilingelve indult meg a villamos

a főuton, a spiessbürgerek gyűjtötték a vagyonokat, ma már százezrekkal dicsekedhetik az a vaskereskedő is, a kit tizenöt évvel ezelőtt a bolondok házába akartak tenni a rokonai, mert négyezer forintért telket vásárolt Kelenföldön, *Bezerédy* István már szoborba mintázta azóta *Kutlány* Jánost, a mint roppant büszkén talicskázza az öreg ur a homokot, de a tilalomfa még mindig ott maradt, a kelenföldiek nem vették észre, legfeljebb az arra járó idegen csóválta meg a fejét és gondolt különöset magában a kelenföldiekről, a kik a város kellős közepén tiltják el a vadászatot. Ott diszlett a tábla egészen az elmúlt vasárnapig, a mikor is *Báthory* Károly, a kaszinó igazgatója, kivétette a földből és ereklyeként elhelyezte a kaszinó disztermében, a hol most nagy gonddal vigyáznak rá. Itt fog maradni ezentúl a tilalomfa, utolsó maradványa a Lágymányos multjának, a hol ma már semmi sem emlékeztet a régi időkre.

		Iktatószám	
		Budapestre vonatkozó újság	
Szerző ..... Cim <i>A kelenföldi tilalomfa.</i>		Oszályozás	
Fortás: <i>Budapesti hírlap.</i>		Személy	
<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1913 11/18</i> (Idő)	Idő <i>" 1913 "</i>	<i>725.081</i>